



ВІЧНИЙ СКАРБ



«Бо ще мало, дуже
мало, і Той, хто має
прийти, прийде й
баритись не буде!»
(Євр. 10:37).



ПОКЛАДАЮ
НАДІЮ НА ТЕБЕ

3



СВІТЛО
І СВОБОДА

4



ДЕВ'ЯТА
ЗАПОВІДЬ

5



МІЦНИЙ
ГОРІШОК

11

*Когда тоска,
что нечего
надеть*

Когда тоска, что нечего надеть,
Оденьте сердце в светлые одежды,
Что сотканы из теплой доброты,
Чтоб нити были мягкими, как нежность,
И чистыми, как детские мечты.
Держите зонт над сердцем постоянно,
Чтоб злобу сквозь него не пропустит,
Чтоб, несмотря на ноющие раны,
Не разучились верить и любить...

Чтоб даже те дожди, что поливали
Недобрыми словами в жуткий час,
От лучиков сердечных чище стали,
И чтоб огонь воинственный погас.

И важно, чтобы сердце не роптало
На то, что мир суровый и чужой,
А чтоб его собою обнимало
С любовью безусловной и большой...

И чтоб одежда та не изнасилась
С годами и не стала чтоб мала,
Должна и благодарность быть, и милость.
Пусть сердце отдает лучи добра

И никогда не требует награды,
Как солнце, что готово вечно греть.
Оденьте сердце в совести наряды,
Когда тоска, что нечего надеть...

Ирина Самарина-Лабиринт

Покоління «перезавантаження»

Декілька років тому я була на семінарі одного з найуспішніших фахівців у сфері маркетингу. Він говорив про типи сприйняття світу різними людьми та вплив нових технологій. Виявляється, діти, які часто грають у комп'ютерні ігри, сприймають кнопку «перезавантаження» як зручний спосіб розв'язати будь-яку проблему. Думаю, наше суспільство процвітає в «перезавантаженні». Ви не задоволені вашим шлюбом? Натисніть «перезавантаження». Не готові до появи дитини? Натисніть «перезавантаження». Навчання в школі стало непосильним тягарем? Зробіть «перезавантаження».

Перезавантаження – дуже дієва кнопка. Вона стирає минуле, ніби його ніколи й не було. Натиснувши цю кнопку, ви можете почати все заново, із чистого аркуша. Однак істина полягає в тому, що в житті виконати «перезавантаження» – це не просто натиснути кнопку. Минуле неможливо стерти з пам'яті. Крім того, з нами завжди залишаються наслідки нашого вибору, а наше життя складається саме з послідовності виборів. Досить непросто виправляти помилки. А іноді це здається зовсім неможливим, і в такі хвилини кожному з нас хотілося б мати під рукою кнопку «перезавантаження».

Так відбувається й з гріхом. Людство перебуває в безнадійному становищі: ми скуті гріхом і не бачимо виходу. На щастя, Бог зробив «перезавантаження», коли послав Ісуса викупити нас із рабства гріха через смерть на хресті. Ми не можемо самостійно здійснити «перезавантаження», про що неодноразово нагадує нам Павло у своїх посланнях. Я так вдячна Богові за те, що Він подарував нам змогу отримати прощення, яке знімає з нас тягар провини за наші гріхи.

П. М.

Домашня школа

Дехто навчає, що Божий Закон скасовано. Якби це було справді так, то в нас не було б критеріїв, за якими ми б могли оцінювати свій характер. Ми б не мали жодного уявлення про справедливі вимоги Бога, дрейфували б в океані невизначеності й не знали про покладені на нас священні обов'язки щодо наших рідних і близьких.

Адже саме в родині ми формуємо навички побудови взаємин із нашими ближніми. Якби Бог не дав Закону, котрий керує життям розумних істот і вказує на Його характер як на взірць, на який повинні орієнтуватися люди у самовдосконаленні, то яким чином наші діти мали б сформулювати уявлення про моральні засади життя?..

П'ята заповідь зобов'язує дітей слухатися батьків. А батькам, зі свого боку, слід допомагати їм у дотриманні цієї заповіді, активно співпрацюючи з Богом і виховуючи їх у душі любові та покорі. Дорослі самі повинні підкорятися Божому керівництву, розвивати в собі дорогоцінні риси характеру й бути для дітей гідним взірцем. Необхідно мати мудрість, щоб, привчаючи малечу до послуху Небесному Отцеві, виявляти терпіння, поєднане з твердістю. Сатана радіє, бачачи відсутність упорядкованості та керівництва в родині, бо його успіх значною мірою залежить від влади, якою йому вдається завладіти в земних сім'ях. Він докладатиме всіх зусиль, щоб Закон Божий як мірило праведності перестав бути нормою у формуванні характеру.

Десять Заповідей дані безпосередньо Богом небес, Чиє серце сповнене любові, Чия мудрість безмежна й Хто ніколи не помиляється. Він занадто мудрий, щоб помилятися, занадто добрий, щоб завдавати шкоди тим, хто підкоряється Його вимогам. Благословення Його спочиватиме на тих, хто дотримується Божого Закону. Щастя та мир для батьків і їхніх дітей у цьому житті можливі, якщо вони ходитимуть шляхами Його Заповідей, бо, чинячи так, перебуватимуть у згоді з Богом.



Покладаю надію на Тебе

Духовне життя – глибоко індивідуальний досвід. Безумовно, оточення впливає на життя окремої людини, але, якщо духовно зростає Церква, це ще не означає, що ти теж зростаєш.

Людині властиво дивитися на інших, щоб заспокоїти своє сумління. Зручно ховатися за чужі спini, дивитися в тому самому напрямку, що й усі, іти в ногу з іншими. Проте Давид говорить особисто про себе: **«А я покладаю надію на Тебе, о Господи, я кажу: "Ти мій Бог!"» (Псал. 31:15).** Можливо, усі благословення, які Бог посилає моїм

знайомим, не викличуть у них бажання прийняти Його як свого Господа. Можливо, щоденні чудеса, які відбуваються в житті стількох людей, не надихнуть їх довіритися Богові.

Це прояв глибокої особистої віри: «Ти мій Бог». Секрет великої перемоги – Господь, Котрий живе в моєму серці. Люди можуть відібрати в мене все, але тільки не довіру, яку я відчуваю до мого Бога.

У псалмах духовне життя описане як безперервні взаємини любові між Богом і людиною. Давид прославляв свого Господа, Котрого любив, звертаючись до Нього вранці, удень, увечері й навіть уночі.

Церква відіграє важливу роль у житті християн. Проте досвід життя в Церкві має сенс і цінність лише тоді, коли є особисті стосунки з Христом. Без Нього можна бути членом Церкви, але не християнином.

Проаналізуйте своє християнство. Чи перебуває Ісус у центрі ваших надій, планів, прагнень? А можливо, ви – номінальний християнин, котрий згадує про Бога лише раз на тиждень або ж двічі на рік?

Зробіть кожен день свого життя днем особливого спілкування з Ісусом. Поговоріть із Ним про свої сумніви, запитайте про те, що вас бентежить, попросіть мудрості, щоб приймати правильні рішення. Не робіть ані кроку без Христа!



Надихайте й підтримуйте інших, тому що ваша підтримка може бути переломним моментом у бік добра в житті ближнього.



Отче, дякую, що Твоя сила більша за будь-яку бурю в моєму житті.

Олег Поспіх

Шукайте чесноти в інших



Кожна людина – джерело, з якого ллється «вода». Потрібно зважати на цю ідею, якщо ви хочете бути щасливими у взаєминах з іншими.

За розлученням найчастіше стоїть довгий перелік невіршених претензій, скарг і звинувачень. Здебільшого кожна сторона на виставляє себе невинною жертвою, а іншого – єдиним винуватцем. Проте досвід показує, що не буває одного винного. Можливо, один має більше переваг, ніж інший, але відповідальність лежить на обох.

«Хай твоє джерело буде благословенне, і радій через жінку твоїх юних літ» (Прим. 5:18). У цьому біблійному вірші йдеться про подружні взаємини, проте загальний принцип можна застосувати до будь-яких стосунків: із родичами, друзями, колегами, однокласниками.

Бережіть джерело. Трагедія сучасного людства в тому, що більшість живе, забруднюючи водні джерела. Вода з покинутого джерела згодом стане непридатною для пиття. Деякі люди перестали бути джерелами й перетворилися на калюжі, тому що хтось накидав сміття та бруду в їхні води.

Так чи інакше ви впливаєте на інших. Намагайтеся пробуджувати найкраще в кожному. У всіх є чесноти. Дивіться в глибину серця, але обережно, щоб не нашкодити.

Помічайте чесноти в інших, говоріть їм про це. Виправляйте помилки з любов'ю. Просіть Бога допомогти вам ставитися до людей саме так – і ви самі отримаєте благословення.

Спробуйте побачити людей не такими, якими вони є зараз, а такими, якими вони можуть стати завдяки Господу. Допмагайте їм у цьому, надихайте, підтримуйте.

Почніть зі спілкування з Богом. Попросіть Господа дати вам духовний зір, щоб ви дивилися на людей так, як Він дивиться на вас. Бог бажає вам тільки добра!



Мрії стають реальністю, коли думки перетворюються на дії.

Дмитро Антонов

Якщо мрієте про веселку, будьте готовими попасти під дощ.

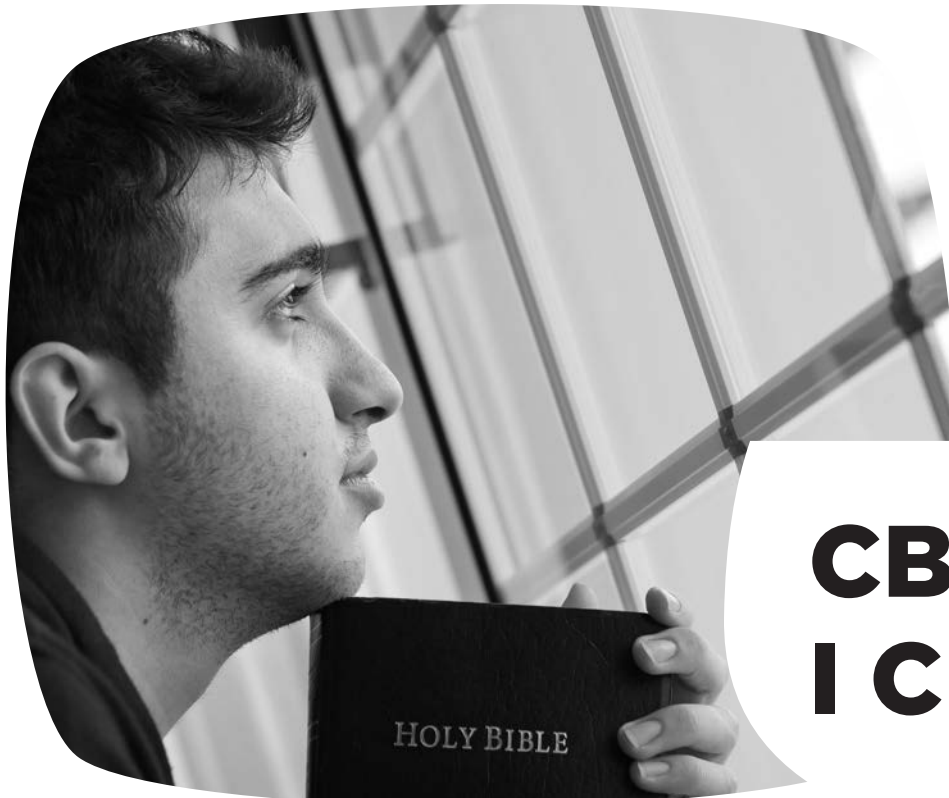
Доллі Партон

Не тот багат, хто драгоцєности має,
А тот, хто ближнього обидєть не посмеєт.

Розбицкая Наталья

Один не разберет, чем пахнут розы...
Другой из горьких трав добудет мед...
Кому-то мелочь дашь, навек запомнит...
Кому-то жизнь отдашь, а он и не поймет.

Омар Хайям



Одна дівчина запитала мене, чому Бог любові та свободи встановлює такі жорсткі рамки й висуває стільки обмежень. «Це не сумісні поняття, – говорила вона, – у Біблії є суперечності». Помилку слід шукати не у Святому Письмі, а в нашому неправильному розумінні Божих порад.

Соломон говорить про три поняття: заповідь, науку й навчальні картання. «**Бо заповідь Божа – світильник, а наука – то світло, дорога ж життя – то навчальні картання**» (Прип. 6:23). Заповідь і науку він порівнює із джерелами світла, які розсіюють духовну темряву. Ця сила здатна звільнити вас із п'їми, адже в темряві зникають контури предметів та кольори. Ви не бачите шлях, а отже, не можете йти впевнено та швидко. Вам

важко, ви втомлюєтесь. У темряві ви ніколи не досягнете мети. Думаючи, що йдете до життя, ви можете крокувати в прірву назустріч смерті.

Людина потребує світла, інакше їй не пройти через темряву цього світу, не виконати бажань, не втілити в життя мрії. Необхідне світло, щоб зрозуміти, який шлях правильний. Божі заповіді й наука освітлюють наше життя. Вони дані не для того, щоб обмежити нас, а щоб допомогти знайти шлях життя та йти ним.

Навчальні картання необхідні, щоб повернути нас на дорогу життя, коли ми готові зійти з неї.

Згадайте свою останню пережиту невдачу. Спробуйте зрозуміти, у чому її причина. Чи сталося б те

ж саме, якби ви чітко дотримувалися Божих порад? Життя ґрунтується на законах та принципах. Дотримання цих законів – гарантія добробуту, а нехтування та порушення – поразка, ціна якої надто висока.

Почніть із себе та взаємин зі своїми близькими. Що необхідно поліпшити? Що слід зробити, щоб досягти гармонії та радості в спілкуванні? Бог допомагає вам через Своє Слово, тому що «заповідь Божа – світильник, а наука – то світло, дорога ж життя – то навчальні картання».

Вірність із любов'ю

Який зв'язок між правдивістю, вірністю та любов'ю? З погляду Бога, вірність своїм обіцянкам, правдивість висловлювань – це прояв любові.

Чи можна залишатися вірним своєму слову, якщо в серці немає благоговіння перед Богом? Так, можна, достатньо бути відповідальним. Однак людина, яка шанує Господа, буде правдивою не з почуття обов'язку, а з любові до людей.

Обов'язок робить вас гідним членом суспільства, але не приносить вам щастя. А любов робить вас щасливим, і як наслідок – ви будете хорошим членом суспільства. Справжню ж любов дає тільки Бог.

Слово Боже протиставляє бідну людину неправдивій: «**Здобуток людині – то милість її, але ліпший бідар за людину брехливу**» (Прип. 19:22). Соломон говорить, що ліпше бути бідарем, ніж людиною, якій ніхто не довіряє.

Керівники установ часто обговорюють питання вірності

принципам своєї організації. Адже одна справа – знати їх і вважати правильними, а зовсім інша – жити згідно з ними. Люди вірять не так вашим словам, як діям.

Людина, сповнена любові Христа, прагне бачити інших щасливими й виконує свої обіцянки. Тому їй довіряють, її поважають, люблять, ідуть за нею. Як сказав Соломон, вірність у поєднанні з любов'ю робить людину бажаною.

Не обмежуймося словами, а живімо так, як говоримо. Перетворимо принципи на

справи, мрії – на реальність, перешкоди – на коригування курсу. Це нам до снаги, тому що з нами безмежна сила Бога. Потрібно лише смиренно прийти до Ісуса й попросити Його про допомогу в тому, із чим ми не впораємося самотужки.

Почнімо зі своєї родини, своїх дітей. Можливо, ми щось пообіцяли їм і не дотримали слова? Цінності не вдається прищепити повчаннями, якщо слова не підкріплені діями.



ДЕВ'ЯТА ЗАПОВІДЬ

Віктор Вертило

Хто й що робить нас вільними? Христос відповідає на це непросте запитання: **«Отож, якщо Син визволить вас, то справді будете вільні... І пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить!»** (Івана 8:36, 32).

Якщо істина здатна звільняти, то що таке істина? Це запитання колись поставив Пилат. Відповідь на нього дуже широка й містка. Це Сам Бог і Його воля, Його Заповіді. **«Усі Твої заповіді справедливі»** (Псал. 119:86). Якщо зіставити ці два тексти, то ми бачимо, що Закон пов'язаний з нашою

свободою. У Посланні Якова він названий Законом свободи (див. Якова 2:12). Тому заглиблюватися в Закон – це шлях до свободи, це шлях до спасіння через Ісуса Христа!

Дев'ята заповідь проголошує: «Не свідкуй неправдиво на свого ближнього» (Вих. 20:16).

Неправда – це те, що суперечить істині, брехня.

Правда – це те, що відповідає дійсності, істина.

Цікаво, що в обох визначеннях Академічного тлумачного словника української мови є слово «істина». Правда й неправда завжди поруч із людиною, скільки вона існує на Землі. Незалежно від того, релігійна людина чи ні, правда залишається найсильнішою зброєю.

Боротьба між істиною і неправдою – це боротьба духовного рівня. Істина – від Бога. Написано, що Він – Бог усякої істини. Неправда, звичайно ж, від диявола. У розділі 8 Євангелія від Івана яскраво змальована боротьба між неправдою та істиною: **«Знову промовляв до них Ісус, кажучи: Я – Світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя... Багато Я маю про вас говорити і судити, але Той, Хто послав Мене, є правдивий, і Я світові те кажу, що від Нього почув... Як Він це говорив, багато хто повірив у Нього... І пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить!.. Ви від**

вашого батька – диявола, і ви хочете виконувати бажання вашого батька. Той був душогуб від самого початку і в істині не встояв, бо нема в ньому істини. Коли говорить неправду, тоді своє говорить, бо він неправдомовець і батько неправди. А коли Я істину кажу, – ви не вірите Мені. Хто з вас оскаржить Мене за гріх? А якщо Я істину кажу, то чому ви Мені не вірите? Хто від Бога, той слухає Божі слова; ви ж тому й не слухаєте, що ви не від Бога!» (Івана 8:12, 26, 30, 32, 44-47).

Питання другої скрижалі ставлення до ближнього: «Любитимеш свого ближнього, як самого себе», «Не свідкуй неправдиво на ближнього». Якщо в шостій-восьмій заповідях не конкретизується, на кого спрямований гріх, то в цій заповіді використане слово «ближній». Нагадаю, що більшість ударів ближньому своєму ми завдаємо язиком. Ми всі культурні й не войовничі люди, але махаємо своїми язиками, мов мечами, завдаючи болю одне одному до сліз і залишаючи шрами на серці.

Один із найпоширеніших гріхів – це плітки. Що таке плітки? Це коли ми говоримо комусь про третю особу неправду або неточну, прикрашену, неперевірену інформацію, яка її знеславлює. У Біблії такі люди названі обмовниками (Прип. 16:28). За дрібною пліткою часто криються ревності, а за спиною ревності – низький рівень почуття власної гідності. Занижена або занадто завищена самооцінка спонукають нас засуджувати людей. Кожен із нас у своїй гордості прагне бути вищим, але, на жаль, робить це не завдяки своїм талантам, а принижуючи інших. Це болісний і неефективний шлях підвищення самооцінки.

Плітка має силу не тільки тоді, коли її промовляють, але й коли

слухають. Плітка не плітка, якщо її нікому вислухати. Нам потрібно навчитися не лише не обмовляти, але й не слухати плітки. Намагайтеся зупиняти людину, яка хоче перемити комусь кістки.

Гріх є беззаконня. Багато хто любить перебільшувати, применшувати, прикрашати, пожартувати. Коли розповідь збагачена такими елементами, завжди цікавіше слухати. Однак тут дуже тонка грань, адже якщо жарт зачіпає почуття іншого, то ви переходите межу, ображаючи людину, і порушуєте принцип любові до ближнього. А в Біблії сказано: **«Кожна несправедливість є гріхом...»** (1 Івана 5:17).

Бог бажає, щоб у нашому житті відбулися зміни, зокрема й у цьому питанні. Сьогодні звучить заклик для кожного з нас: **«То треба, щоб ви відкинули стару людину з її попереднім способом життя, яка зітліває в оманливих пожадливостях, аби ваш розум оновлювався духом, щоб ви зодяглися в нову людину, створену за подобою Божою, в праведності та святості істини. Тому, відкинувши неправду, кожний говоріть своєму ближньому правду, бо ми є членами одне одного»** (Ефес. 4:22-25). Апостол Павло закликає нас до зміни.

**Друзі, нам необхід-
но очистити наші
вуста силою Божою,
силою Ісуса Христа.
«Блаженні голодні
й спрагнені правед-
ності...» (Матв. 5:6).
Відкинувши неправ-
ду, шукаймо пра-
ведності Христа!
У Ньому – спасіння!**

«На долонях Своїх тебе вирізьбив Я...» (Ісаї 49:16).

На долонях Твоїх мого імені знаки.
На долонях Твоїх – моя доля й життя.
Піклувався завжди, не чекаючи дяки,
І носив на руках, як маленьке дитя.

На долонях Твоїх... Невимовні жахи –
На хресті карбувалися літери ці.
Їх писали іржавії римські цвяхи
На скривавленій зболеній Спаса руці.

На долонях Твоїх... Вони ніжно торкались
До людської біди, до душевних страждань.
Хворі вірили в них, від прокази зчищались,
І теплі серця від святих сподівань.

І ніщо не зітре мого імені звідти,
І не зблякне від часу цей запис життя.
О, Творець і Владика, дай сили прожити
У покорі ці дні, що невпинно летять,

Щоб не стер свого ймення своїми ж гріхами,
Щоб не втратив я право на батьківський дім,
Щоби там, за Йорданом, святими руками
Ти обняв мене ніжно... Щоб був я назавжди Твоїм!

Юрій Вавринюк



Пока мы живы



Пока мы живы, можно все исправить,
Все осознать, раскаяться, простить.
Врагам не мстить, любимым не лукавить,
Друзей, что оттолкнули, вернуть.

Пока мы живы, можно оглянуться,
Увидеть путь, с которого сошли.
От страшных снов очнувшись, оттолкнуться
От пропасти, к которой подошли.

Пока мы живы... Многие ль сумели
Остановить любимых, что ушли?
Мы их простить при жизни не успели,
И попросить прощенья не смогли...

Когда они уходят в тишину,
Туда, откуда точно нет возврата,
Порой хватает нескольких минут
Понять – о, Боже, как мы виноваты!

И фото – черно-белое кино.
Усталые глаза – знакомым взглядом.
Они уже простили нас давно
За то, что слишком редко были рядом,

За не звонки, не встречи, не тепло.
Не лица перед нами, просто тени...
А сколько было сказано "не то",
И не о том, и фразами не теми.

Тугая боль, – вины последний штрих, –
Скрежет, изводит холодом по коже.
За все, что мы не сделали для них,
Они прощают. Мы себя – не можем...

Эдуард Асадов

А ТЫ благодарил?

Мой друг, а ты Христа благодарил
За жизнь, дыхание, за твое здоровье,
За то, что на руках тебя носил,
Грехи омыл Своей пречистой кровью?

Благодарил, мой друг, ли ты Его
За руки, ноги, за благополучье,
За пищу, что имеешь от Него,
В условиях живешь сегодня лучших?

А сколько раз, мой друг, благодарил
Ты за свои глаза, что видят ясно?
Вблизи тебя мужчина проходил –
Слепой, убитый горем и несчастный.

Одежду ты имеешь и постель,
Ты не бездомный, не слепой, не нищий.
Хранит Бог от несчастий и потерь,
Имеешь дом, и холод в нем не свищет.

Благодарил ли ты Творца, мой друг,
Что не глухой, хромой, не прокаженный?
Тебя не мучают болезней, недуг,
Благословеньем Божиим окруженный.

Способность различать добро и зло
И разум ты имеешь полноценный.
Все это даром для тебя дано,
По Божьей милости, как дар бесценный.

Ты низко перед Богом преклонись,
За все скажи Спасителю «спасибо».
За каждый день благодари, молись,
Что солнце улыбается нам любу.

Сто тысяч раз Его благодари,
Ведь Он достоин славы, поклоненья.
Жизнь вечную тебе Он подарил,
Пусть льется непрестанно песнь хваленья!

Вера Перегудова



А істинна любов у серці – жертва

А істинна любов у серці – жертва.
Вона не знає слів «мені» і «я».
Приємні їй дощі, не коле їй стерня,
Відкритий має дім й дає рука простерта.

Любов без жертви – покруч, напівмертва.
Не бачить неба – надто вже земна.
У пристрасті занурилась до дна
Й до краю непоступлива і вперта.

Все «дай!» та «дай!» кричить безперестанку,
Бо хоче насолоду від ранку і до ранку,
Сама собі дорожка над усе.

А істинна любов себе не знає.
Приносить радість всім, кого кохає,
І має віху з того, що несе.

Василь Мартинюк



Вибір

Це було в лікарні. Догоряла осінь.
За вікном бриніли далі голубі.
В небо піднімалась пісня стоголоса
В шелестінні листя кленів і дубів.

У палаті – тихо. Біля ліжка – мати,
Син її єдиний стомлений, блідий...
Спогади дитинства... Серце знову крає:
«Він повинен жити, він ще – молодий.

Ой, невже погасне рання юність сина?» –
Пролітали кадри відчайдушних дум.
Пестила крізь сльози, мов малу дитину,
Палко намагалась відвернути біду.

Жити так хотілось матері і сину!
«Вибирай!..» – не скаже небо голубе.
Та, щоб стався вибір, – він би був єдиним:
Мати без вагання віддала б себе...

Друзі, наш Спаситель – більше, ніж мати,
Кожен з нас у Бога – любеє дитя.
Вічності не купиш ні за яку плату,
Кров Христа святая – ось ціна життя.

Грішнику, мій друже, це для всіх природно –
Жити, жити хоче стомлена душа.
Пам'ятай, що в Бога день один – сьогодні.
Благодать прийняти, раджу, поспішай!

Степан Коханець



Мой запутанный путь с января по декабрь,
Вверх и вниз. Снова вверх. И на склонах крутых
Поднимаю греха пресловутые грабли,
Чтобы не совершать преступлений своих.

Колет совесть глаза своей правдой суровой.
На исходе пути, словно снежной крупой,
Древний змей – клеветник – хлещет снова и снова,
Ждет, что Небо свой суд совершит надо мной.

Спотыкаясь о камни, бегу из Содома
Своих дел бесполезных, желаний пустых
И, как в фильме плохом, вижу старых знакомых,
Соляными столпами застывших в пути.

У меня еще пульс. Еще теплые руки.
Значит, Бог почему-то ко мне милостив.
Чудом вырвусь из этого адского круга,
Упаду у креста, свое бремя сложив.

И блаженно пойму, что уйти от пороков,
Из Содома сбежать не дано никому.
И лишь только Христос – Сын Всевышнего Бога –
Может светом рассеять греховную тьму.

Он очистит меня. Сменит посох и платье,
Перестану куда-то вслепую бежать.
Мой покой у Него. Буду жить у распятия
И разбитой душой буду пить благодать.

Буду жить у распятия

**Маргарита
Коломийцева**



Бог у всьому



Написати хочеться про море,
Про його далекі береги,
Про широке поле неозоре,
Передать мелодії дзвінкі.

Описати хочеться пташину,
Зрозуміти той порядок нот.
Звуки, що втішатимуть людину,
Дарувать прохожим із висот.

Хочеться про квіти говорити,
Про цю ніжну, трепетну красу,
Про дерева і могутні віти,
І плоди, які ось там я рву.

Також небо хочу описати:
Те, що бачу й що не видно нам.
Прудкість звірів хочу змалювати;
Зернових великий зрілий лан.

Та не можу всього осягнути,
Бо життя людини, як трава.
У житті дай, Господи, збагнути:
Що великий Ти, а я – мала.

До Тебе звертатиму людину,
Її погляд – до святих Небес.
Хай співає серце безупинно,
Хай радіє людство, світ увесь!

Нехай славить Бога вся природа,
Ми співаймо для Нього пісні!
Бо є щедра батьківська турбота.
Бог – великий, ми, люди, – малі.

Лілія Мандзюк



Жага помсти



Жага помсти – реакція гріховного єства людини на образу та заподіяне зло. З людського погляду, існує справедлива помста. Кривдник повинен отримати по заслугі. Проте в Біблії Господь говорить, що ми не повинні відплачувати за зло, а покладатися на Бога. *«Не кажи: "Надолужу я зло!" – май надію на Господа, і Він допоможе тобі» (Прип. 20:22).*

Невже Бог бажає, щоб ми пасивно погоджувалися з несправедливістю? Чому невинний повинен мовчки терпіти заподіяне йому зло? Тому що помста завдає більше шкоди месникові, ніж кривдникові.

Будь-яка помста є вибухонебезпечною сумішшю негативних емоцій: гніву, образи, люті, розпачу, гіркоти. Усі ці почуття притаманні людині. Однак те, що нам притаманне від природи, не завжди правильне. Багато емоцій, ніби отрута, руйнують найчистіше в людині. Ніби кислота, вони роз'їдають її цінності та принципи, позбавляючи найголовнішого – душевного спокою. Той, хто воліє помститися, стає заручником своїх негативних почуттів, тому Бог бажає звільнити його.

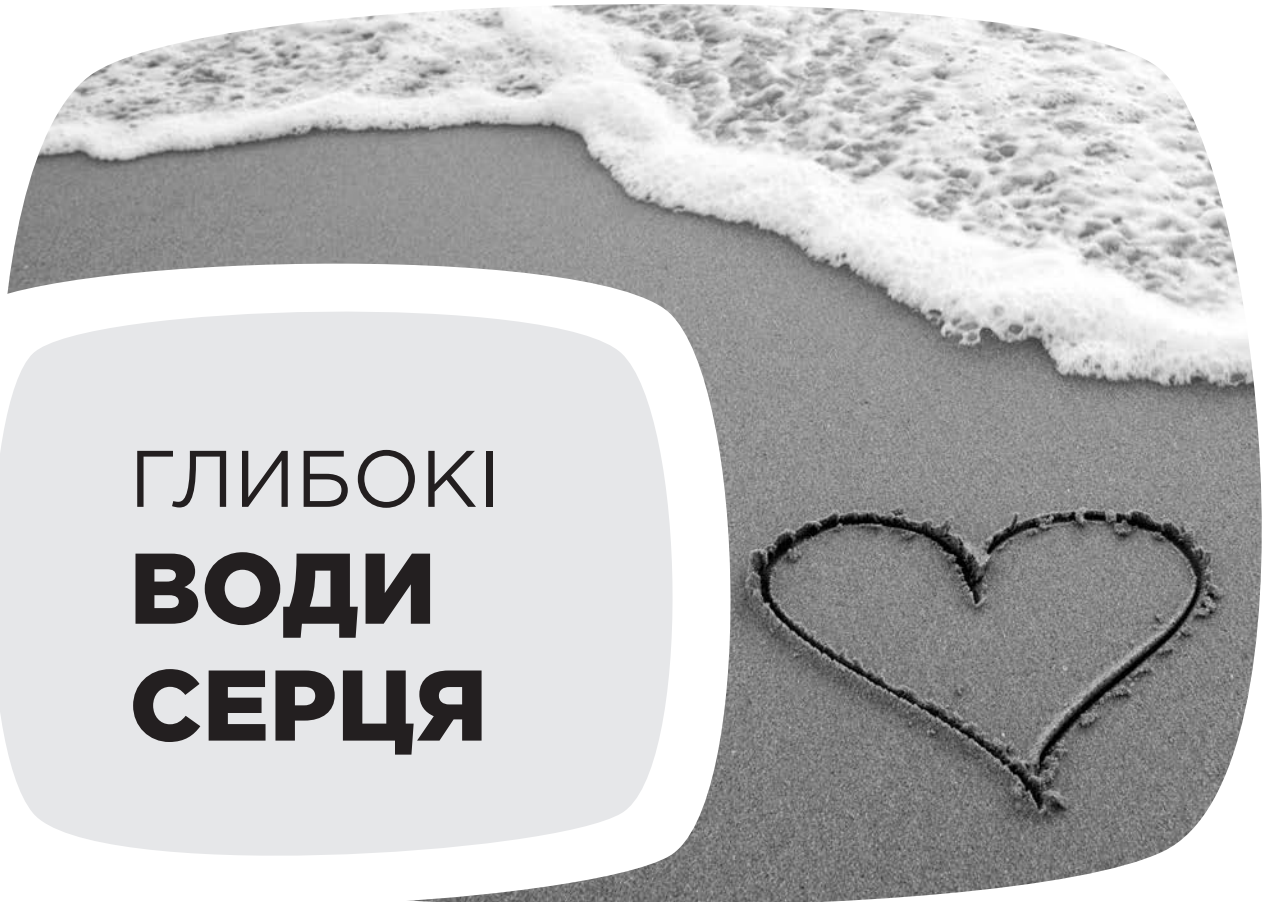
Одного разу мені надійшов лист від людини, яка вбила свого компаньйона по бізнесу. Той привласнив собі фірму, що належала їм обом. «Я довіряв йому, – ішлося в листі, – а він мене зрадив». Протягом декількох місяців чоловік обдумував способи помсти. Це були гіркі місяці болю, жалю, ненависті, образи, злості. І зрештою все закінчилося вбивством кривдника.

Злочин був розкритий, і тепер убивця сидить у в'язниці. «Я мав би відчувати задоволення, – писав чоловік, – але моє серце ще більше болить і ненавидить».

Тому Біблія говорить: «Май надію на Господа, і Він допоможе тобі». Від чого Бог спасе вас, якщо зло вже скоєне? Від ненависті, образи та гніву, які мучать людину більше, ніж кат. Найстрашніше не зло чи шкода, завдані кривдником, а отрута помсти, яка поступово знищує вас.

Ви можете звільнитися від цієї отрути, звернувшись за силою до Господа.

Глибокі води серця



Записка була короткою й вичерпною: «Я йду, тому що не розумію себе. Моє серце – клубок безнадійно заплутаних ниток». Це був тяжкий удар для сім'ї. Навіть найближчі не підозрювали, що такий життєрадісний юнак, який лише вчора святкував свій день народження, зважився на самогубство.

Справді, думки цього хлопця були занурені на саме дно глибоких вод серця. Пророк Єремія написав: *«Людське серце найлукавіше над все та невідгойне, – хто пізнає його?» (Єрем. 17:9).* Він опишував серце людини в його природному стані.

«Я ніколи не могла припустити, що людина, з якою я пов'язала своє життя, якій довірилася, виявиться таким монстром», – ридала жінка, дізнавшись, що її чоловік з'валтував власну дочку. Як таке можливо? Як пояснити те, що релігійні люди опиняються в центрі огидних скандалів? Як зрозуміти, чому розумна людина мучить беззахисних тварин? Людське серце вкрай оманливе, зіпсоване, схильне до зла.

Проте Бог дає обітницю: *«І дам їм одне серце, і нового духа дам у вас, і вийму з їхнього тіла серце камінне, і дам їм серце із м'яса, щоб вони ходили за уставами Моїми, і додержували Мої постанови та виконували їх. І вони стануть Мені народом, а Я буду їм Богом!» (Єзек. 11:19, 20).*

Книга Приповістей 20:5 говорить про те, що мудра людина зможе розрізнити прагнення власного серця, зараженого гріхом. Яким чином? Звертаючись до Слова Божого, ми виявляємо, яке

насправді наше серце. І багато з того, що ми не розуміли, прояснюється, набуває сенсу. Ми усвідомлюємо, що не поведінка насамперед потребує змін, а серце має бути змінним, щоб із криниці з темними глибокими водами воно перетворилося на чисте озеро з кришталево чистою водою.

Ісус готовий зробити це диво у вашому житті. Прийміть Його допомогу, не покладайтеся на себе, бо «рада в серці людини – глибока вода, і розумна людина її повичерпує» (Прип. 20:5).

Люди – зеркала

Мария Ногаева

Люди – лишь отражение поступков наших. Каких – неважно, как добра, так и зла. Есть люди разные: от мудрых и до падших, Есть также люди – просто зеркала.

Они духовно так на нас похожи! Бог неслучайно создал их такими. Они как будто бы из нашей кожи И поступают с нами так, как мы с другими!



ДІЙ?!

Один фінляндець заповів свій будинок дияволі. Влада не знала, як виконати такий екстравагантний заповіт. Зрештою суд вирішив, що найкращий варіант виконати останню волю покійного – не чіпати його спадщини. У будинку ніхто не жив, землю не обробляли, за садом не доглядали, нічого не ремонтували – садива стала занедбаною. Рішення суду проголошувало: «Найправильніший спосіб дозволити дияволі вступити в права спадщини – нічого не робити».

Так відбувається й у житті. Тому Соломон радить чинити мудро: **«Кожен розумний за мудрістю робить,**

а безумний глупоту показує» (Прим. 13:16).

Якось я проводив семінар і поставив слухачам запитання: «Як ви складаєте плани?» Один юнак встав і відповів: «Головне – мріяти». Так, мріяти необхідно, мрії – важлива складова життя. Якщо людина не вміє мріяти, то загрузає в буденності. Проте мрія без продуманої послідовності дій – це ще не план, а просто бажання. План – це шлях, який приведе вас із пункту А до пункту В. І нам треба вміти прокладати цей шлях.

Як протікає ваше життя сьогодні? Що відбувається в його духовній сфері? Як ваші справи на роботі, у сім'ї? Дайте відповіді на ці запитання. Чого ви прагнете досягнути?

Якщо ви цього не знаєте, то не зможете рухатися в правильному напрямку. А якщо маєте мету, то найкращий шлях її втілити – скласти ефективний план.

Життя без планів, без дій – це деградація. Такий закон природи. Після гріхопадіння людина, а з нею і весь наш світ приречені на деградацію, розпад, смерть. Чи відчули ви, що з роками ослаблюється зір, слух, тоншає шкіра, кістки втрачають міцність?

Припиніть доглядати за садом – і він перетвориться на непрохідні хащі. Мудрість у тому, щоб планувати з розумом і діяти, інакше ви рухатиметеся тільки назад.

Життя – це щоденна боротьба з рутинною, поверховістю, лінощами. Дійте розумно! Не знаючи, куди та як іти, легко заблукати. Мудрість у тому, щоб спиратися на поради Бога, тому що лише в Ньому – повнота мудрості. Господь не зрадить ваших надій!

Оксана Кузів

ПРОЩАЄ ТІЛЬКИ СИЛЬНИЙ

Прощає тільки сильний... Бог – то Твердь, Володар Правди, Світло споконвічне, Що понад біль, над сумнів, понад смерть... Бог – то Любов, то Спокій наш одвічний.

Він – Міць, Він – Скеля серед вічних скель, Він – то наріжний Камінь спотикання... Він – Серцезнавець, Човен, що пливе По річці Правди; Перший і Останній...

Не бійся бути доброю

Марія Звірід



Не бійся бути доброю на світі,
Умій від серця щиро прощати,
Прощати так, як вміють тільки діти,
Щоб у вчорашнє більше не вертати.

Умій любити так, як люблять діти,
Щоб без умов, без комплексів, без здачі,
Щоби не йти, не бігти, а летіти,
Коли хтось поруч безутішно плаче.

Вмій забувати гіркоту долину,
Щоби образи в серці не таїти,
Бо ми не ангели, ми загубили крила
Ще там, в раю, як почали грішити.

Як серце раптом зранене побачиш,
Що при дорозі все стікає кров'ю,
Не бійся, що себе усю розтратиш,
А нахилися з щирою любов'ю.

Не поспішай ніколи говорити,
Вмій слухати, чужим проинятись боєм,
Чи радістю чиєюсь засвітитись,
Як серце друга тихо заговорить...

Тебе Господь створив, щоб ти любила,
Щоб добротою в світі цім світити.
Бог позичає іноді нам крила,
Щоб і літати, не лише ходити.

Не бійся залишати всюди квіти,
Рожеві, білі, жовті та червоні,
Бо скрізь колючі кактуси по світу,
А треба і фіалок, і півоній.

А наостанок знову побажаю
Прощати і любити, і радіти.
Роки нас від дитинства віддаляють,
Та закликаю: будьмо всі, як діти!



Найприємніші години дня

«Якщо колись і мав би надійти час, коли кожна сім'я стане домом молитви, то цей час настав» (Е. Уайт. Патріархи і пророки. С. 144).

«Кожній християнській родині слід прославляти Бога на ранкових і вечірніх домашніх служіннях. Дітей необхідно навчити з повагою ставитися до часу молитви. Обов'язок усіх батьків-християн полягає в тому, щоб щоранку й щовечора за допомогою ревної молитви та твердої віри зводити огорожу навколо своїх дітей» (Е. Уайт. Поради батькам, учителям та учням. С. 110).

«Години ранкового та вечірнього богослужіння мають бути найприємнішими й найкориснішими годинами дня. Дайте дітям зрозуміти, що ці години повинні бути вільними від хвилювання й недобрих думок, що батьки та діти збираються разом, щоб зустрітися з Ісусом і запросити в дім святих ангелів. Нехай ці служіння будуть короткими й живими. Їх потрібно пристосувати до обставин і час від часу урізноманітнювати. Нехай усі беруть участь у читанні Біблії, вивчають і часто повторюють Божий Закон» (Е. Уайт. Виховання та освіта. С. 186).

«Невже Володар небес пройде повз такий дім, не залишивши там благословень? Звісно, ні. Ангели-охоронці оберігатимуть дітей, які були довірені Богові. Вони чують молитви віри й несуть їх до Того, Хто заступається у святині за Свій народ і пропонує Свої заслуги» (Е. Уайт. Поради батькам, учителям та учням. С. 110).



Тато «полагодив» день

Ш. Х.

Мій тато був найкращим ремонтником усього нашого району. Він міг побудувати дім від першої цеглини до останнього цвяха й полагодити все, що зламалося. Тато ремонтував іграшки, годинники, велосипеди й навіть намагався відновлювати зруйновані стосунки та розбиті серця. Усе, що виходило з ладу, він швидко повертав до життя. І це було дуже приємно усвідомлювати.

Одного разу в червні наша сім'я готувалася провести пікнік на пляжі з нагоди свята татусів. Ми приготували обід, завантажили харчі в машину й уже були готові їхати. Як раптом пролунав телефонний дзвінок: у сусідів у дворі прорвало водопровідну трубу. Татові потрібно було негайно її відремонтувати. Це була його робота (він був сантехніком у школі, на території якої ми жили). Невдовзі батько вже сидів у тракторі, копаючи яму в сусідському дворі.

Ми з братом дуже розсердилися, оскільки сусіди позбавили нас пікніка. Ми розуміли: коли тато полагодить трубу, буде вже занадто пізно їхати на пляж. Ми сиділи поруч із трактором, спостерігали, як тато ковшем ріє траншею, кидали в неї каміння й нарікали на зіпсований день.

Несподівано тато покликав нас до себе в трактор. Він допоміг нам залізти й посадив до себе на коліна. Ми допомогли йому викопати яму, щоб дістатися до місця прориву. Через деякий час до нас прийшла мама з кошиком для пікніка. І ось уже вся наша сім'я сиділа разом у великому ковші трактора, насолоджуючись смачним обідом. Сімейний пікнік відбувся, тільки не на пляжі, а в ковші трактора. Тато «полагодив» наш день!

Того дня мій батько вчинив так, як вчив Ісус. Він виконав свій обов'язок: допоміг сусідові в біді, відклав усі свої справи заради ближнього й водночас задовольнив потреби своєї сім'ї. Тільки коли робота (з нашою «допомогою») була завершена, він міг відпочити й насолодитися родинним спілкуванням.

**«Завжди дбайте про добро один для одного і для всіх!»
(1 Сол. 5:15).**

Витончений гумор

1 вересня. Буджу свого дев'ятирічного сина до школи:
– Вітаю з початком навчального року!
Син, не розплющуючи очей:
– Мамо, вітати школяра з початком навчального року – те саме, що привітати коня з початком сезону польових робіт!



Міцний горішок

Якими горіхами слід збагатити раціон у холодну пору року?

У холодний сезон, коли з нашого столу майже повністю зникають свіжі овочі та фрукти, потрібно збагатити свій раціон харчування горіхами. Вони допоможуть розв'язати проблему нестачі вітамінів та інших корисних для організму речовин. Яким горіхам віддати перевагу? Які з них найкорисніші для здоров'я?



ФУНДУК

Одним з найпопулярніших горіхів є фундук. Його ядра містять багато протеїну (12 %) і жирів (60 %), а також вітамінів групи В, С, Е, кальцію, натрію, цинку, магнію та заліза.

Уживати лісові горіхи рекомендують особливо діабетикам, людям із серцево-судинними захворюваннями та тим, хто страждає від недовітності. Це дієтичний продукт. Він містить у собі речовини, які забезпечують виведення з організму продуктів обміну. Споживання фундука допоможе знизити рівень холестерину в крові. Також він має протизапальні властивості.

Дуже корисний цей горіх для матерів у період грудного вигодовування, оскільки стимулює лактацію й насичує грудне молоко корисними для малюка речовинами.

Уживання фундука в холодну пору року запобігає гіповітамінозу, зміцнює імунітет і допомагає подолати застуду.

Фундук особливо корисно вживати сирим. Його додають до овочевих салатів, каш, макаронів, кондитерських виробів.

АРАХІС

Ще один популярний «горіх» – арахіс. Насправді це не горіх, оскільки *Arachis hypogaea* – представник сімейства бобових. Проте все одно смачний, корисний, ситний і доступний за ціною.

Арахіс багатий на вітаміни А, групи В, D та Е, жири й антиоксиданти, які допомагають уповільнити старіння організму та підвищити його захисні сили.

Це дуже актуально в сезон застуди та грипу. Завдяки вітамінам групи В арахіс також корисний для зняття стресу. Містяться в його складі й речовини, що поліпшують згортання крові. А ще в цьому продукті багато магнію, тому його вживання – чудова профілактика інсульту.

Слід пам'ятати, що арахіс висококалорійний. Уживати його у великій кількості не слід, оскільки існує ризик порушень травлення та появи алергічних реакцій.

ВОЛОСЬКИЙ ГОРІХ

Найпопулярніший у нашій місцевості волосський горіх. У його ядрах міститься багато корисних для здоров'я речовин, зокрема:

- вітамінів (А, групи В, С, Е);
- заліза;
- калію;
- магнію;
- йоду;
- жирних ненасичених кислот.

Завдяки високому вмісту вітамінів цей продукт корисний для людей, які страждають від безсоння, дерматиту та застудних захворювань, оскільки допомагає зміцнити імунітет і боротися з гіповітамінозом.

Медики рекомендують вживати по п'ять волосських горіхів на день пацієнтам, у яких діагностовано ішемію, гіпертонію, недовітність, цукровий діабет. Цей продукт сприяє зниженню рівня холестерину в крові.

Додавання волосських горіхів до щоденного раціону – також профілактика старечого недоумства та хвороби Альцгеймера, оскільки це допомагає поліпшити роботу мозку.

Найкорисніші для здоров'я волосські горіхи у сирому вигляді. Ними можна збагачувати звичні страви: каші, салати, десерти.



Які 6 горіхи ви не обрали: вищеазначені чи ще вишуканіші на кшталт мигдалю та кеш'ю, – вони стануть корисною добавкою до вашого повсякденного раціону. У складі будь-якого горіха ви виявите багато цінних для організму речовин, як-от: вітамінів, мінералів, антиоксидантів, які чудово впливають на здоров'я людини.

Ксенія Михайлова

Якщо побачиш обличчя без усмішки, усміхнись сам.

Біант



Вправи, що пов'язані з роботою в сільському господарстві та інших різноманітних галузях, – це прекрасний запобіжний захід проти надмірних розумових навантажень.

Е. Уайт



РАДІО,
ЯКЕ
ДАРУЄ
НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ На SoundCloud
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

Актуально. Ґрунтовно. Доказово. Толерантно.

Інтернет-книгарня

BOOKSON

КНИГА У ВАС ВДОМА –
ЗА ОДИН КЛІК

+38 (099) 45-595-45 shop@bookson.com.ua www.bookson.com.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 22.07.2020 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
ІВАН: UA75380805000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідectво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003



НАША АДРЕСА

РАНОК
НАДІЇ

ЩОРАНКУ НА ТЕЛЕКАНАЛІ "НАДІЯ"

7:00 / 9:00 / 11:00

